

SIPOSTEN SUKUSEURA ry
NUMERO 11 2017

**S
U
K
U
V
I
E
S
T
I**

SUOMI 100 -vuotta

SIPOSTEN SUKUTAPAAMINEN 8.7.2017

RUOKAILUPALVELUT

TERVETULIAISKAHVIT

kahvi/tee, mehu

karjalanpiirakka ja munavoi

LOUNAS

kasvissosekeitto

salaattipöytä

talon lihapyörykät

kermaperunat

uunijuurekset

pippurikermakastike

marjasalaatti

kahvi/tee

ILTAPÄIVÄKAHVIT kahvi/tee, mehu

mansikka-raparperipulla

ILTAPALA

jauhelihakeitto

moniviljasämpylät

juusto, suolakurkku

kahvi

Kerrothan erikoisruokavaliosi ilmoittautumisen yhteydessä.

HUOM !

Muistettavat päivämäärät:

Majoitukset mahdollisimman pian

**Ilmoittautuminen sukujuhlaan
viimeistään 29.6.2017**

**Majoituspaikan aikaisin varaajat voi valita paikan, viimeiset
saa sitten vielä vapaana olevat.**

SISÄLLYS

ARVOISAT SIPOSTEN SUKUSEURAN JÄSENET	4-5
TERVETULOA NUNNANLAHTEN	6
SUKUJUHLAN OHJELMA 8.7.2017	7
SUKUKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS	8-9
ANNEN TERVEISET	10
VÄLIVUODEN TAPAAMINEN LIPERISSÄ	11
IISAKKI CARLINPOIKA SIPONEN	12-13
ORVOKKI SIPONEN	14-15
KESKIAUKEMAN KUVAT	16-17
TUTUSTUMISKÄYNTIMME PUURAKENTAMISEN "LABRAAN "	18-19
SIPOSET JA SUOMEN ITSENÄISTYMINEN	20-23
TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2015	24-26
TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2016	27-28
TOIMINTASUUNNITELMAT VUOSILLE 2017-2018	29
TALOUSARVIO 2017-2018	30

ARVOISAT SIPOSTEN SUKUSEURAN JÄSENET

Kaksi vuotta lähestyy siitä, kun Herranniemessä valintanne ansiosta astelin näihin suuriin saappaisiin. Saappaat on kyllä kestäneet jalassa, mutta on kyllä välillä myös pyörineet, on ne niin valtavan suuret. Puheenjohtajan vinkkeleistä katsottuna lähes parivuotinen on ollut aika rauhallista hiljaiseloa. Tapahtumia on ollut suurin piirtein kuten ennenkin vuosikokoukset.

Sukututkimusta on tehty koko ajan. Myös Savon Siposten puolella on tutkimus alkanut viritä uudelleen toimintaan aktiivisten tutkijoiden toimesta.

Välivuoden tapahtuma oli Valtimolla Laitilan lomissa heinäkuussa 2016. Tapahtuman osanotto oli kohtuullisen suuri ja päivän ohjelma oli antoisa kaikkine matkoineen. Murtovaaran talomuseoalueella saimme tutustua myös savupirttiin, jossa silloiset ihmiset ovat asuneet savun keskellä, koska pirtit olivat niin sanottuja sisäänlämpiäviä. Uuni oli nurkassa, mutta savupiippua ei ollut, luukku vain katossa mitä avattiin lämmityksen aikana. Samalla reissulla kävimme myös Marjapaikassa, puutarha/sisustus- ja lahjavaramyymälä lähes matkan varrella. Sieltä palattuamme olivat jo karjalanpiirakat ja kahvit tarjolla ennen savusaunan löylyjä. Saunasta olikin mukava pulahtaa Neitivirtaan, joka on ihan saunan vieressä. Saunomisen jälkeen siirryttiin illanviettoon kodalle, johon oli järjestetty makoisa iltapala kaikilla herkuilla. Illan jatkuessa elävällä musiikilla oli osuutensa. Tämä mukavuus koettiin siellä Laitalan lomissa. Kannattaa käydä, jos liikkuu Valtimon Karhunpäässä.

Tulevana heinäkuisena lauantaina 8.7.17 on ilo tutustua Juuan Nunnanlahdessa toimivaan Tulikivi -yhtiöön ja sen toimintaan. Onhan sukutapaaminen järjestetty nyt hieman erilaisessa ympäristössä – vuolukiveä jalostavan yrityksen tiloissa. Vuolukiveä on tuotettu jo paljon aikaisemmin ennen kuin Tulikivi aloitti toimintansa. Kiven synty varmaan selviää videosesityksessä.

Samalla on mahdollisuus tavata sukuseuramme henkilöitä, joita haluaisin tavata mahdollisimman paljon ja vaihtaa kuulumisia ja tarinoida muitakin juttuja, etten olisi vain tuntematon henkilö jostain ja jossain. Yhteisellä varmaan saamme sukuseuran porukan kasvamaan ja nuorempien kiinnostusta heräämään sukuseuran toimintaan. Sitä kautta jäsenmäärä alkaisi pikkuhiljaa kasvamaan. Serkkutapaaminen voisi olla yksi keino muiden joukossa, mikä toisi lisää osallistujia tapahtumiin. Toivoisin myöskin vinkkejä siihen, että minkälaista ohjelmatarjontaa haluaisitte järjestettävän sukutapaamisissa.

Sukutapaaminen on iso asia ensinnäkin uusille mukaan tuleville. Toivoisinkin, että niin kokeneet kävijät kuin uudetkin sukulaiset osallistuisivat tapaamiseen. Onhan se päivän kestävä meininki kaikkine touhuineen ja esitelmineen ja eiköhän siellä myöskin nauruhermot jossain vaiheessa pääse valloilleen – mukavaa yhdessäoloa kaikin puolin.

TERVETULOA KIVIKYLÄÄN - NUNNANLAHTTEEN!

Viljo Soikkeli
Sukuseuran puheenjohtaja

TERVETULOA NUNNANLAHTEEN 8.7.2017

Siposten sukuseuran 12. sukutapaaminen on Juuan Nunnanlahdessa Tulikivi-ravintolassa, Joensuuntie 1226A. Sukutapaaminen on yksipäiväinen. Sukukokouksessa käsitellään työjärjestyksessä mainitut asiat.

Ilmoittautumiset sukujuhlaan 29.6.17 mennessä Seija Turuselle

puh. 040-5271190 tai sähköposti: setu.turunen@gmail.com

Osallistumismaksu sisältää tulokahvin, lounaan, iltapäiväkahvin ja iltapalan

Aikuiset: - 30 €

Lapset alle 12 vuotiaat: - 15 €

Lapset alle 4 vuotiaat: - ei maksua

Muista kertoa ilmoittautumisen yhteydessä erikoisruokavaliostasi.

Osallistumismaksu maksetaan Siposten sukuseura ry:n tilille **FI73 508609 40043330**. Myös jäsenmaksu 15 €/henkilö maksetaan samalle tilille.

MAJOITUSVAIHTOEHTOJA:

Majatalo Juuka, Vanhatie 8, Juuka

Puh. 046 9412343, sähköposti: majatalojuuka@gmail.com

Aamiaismajoitusta neljässä huoneessa. Huoneissa oma suihku ja wc.

Matkaa Tulikivelle n. 15 km

Hotelli-ravintola Petra, Poikolantie 2, Juuka

Puh. 0400600161, sähköposti: info@hotelliravintolapetra.fi

Matkaa Tulikivelle n. 15 km

SUKUJUHLAN OHJELMA 8.7.2017

- 9.30 alk. ILMOITTAUTUMINEN
- 10.00 SUOMEN LIPUN JA SUKUVIIRIN NOSTO (Viljo ja Sakari)
HARTAUSHETKI
JUUAN KUNNAN TERVEHDYS (Kunnanjohtaja Markus Hirvonen)
- 10.30 Tervetuliaiskahvit
ARPOJEN MYYNTIÄ
- 11.15 SUKUJUHLA JA –KOKOUS
SUKUJUHLAN AVAUS/TERVETULOTOIVOTUS
YHTEISLAULU: KOTIMAANI OMPI SUOMI (2 säkeistöä)
VUOSIKOKOUS (auditorio)
YHTEISLAULU: KARJALAISTEN LAULU (2 säkeistöä)
TULIKIVEN ESITTELYVIDEO
- 12.45 LOUNAS
- 14.00 ESITELMÄ ”OLOF SIPONEN synt. 10.9.1850” (auditorio)
Oiva H. Siponen ja Seija Turunen
- 15.00 TUTUSTUMINEN TULIKIVEN ALUEESEEN
- 16.30 ILTAPÄIVÄKAHVIT
PIENOISNÄYTELMÄ
ARVONTA
- 18.30 ILTAPALA
- vapaata ohjelmaa

+++++

Tulikivi-ravintolaa vastapäätä Nunnanlahdentie 1105 on
”Kivikylän Herkku” Kyläpuoti, josta voi ostaa paikallisten
tuottajien herkkuja.

SUKUKOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokoukselle
  - puheenjohtaja
  - sihteeri
  - pöytäkirjan tarkastajat (2 kpl) ja ääntenlaskijat (2 kpl)
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus (8 §)
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Esitetään
  - tilinpäätökset vuosilta 2015 ja 2016 ja toiminnantarkastajien niistä antamat lausunnot
  - toimintakertomukset vuosilta 2015 ja 2016
6. Päätetään tilinpäätösten vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille
7. Vahvistetaan
  - toimintasuunnitelma vuosille 2017 ja 2018
  - tulo- ja menoarvio vuosille 2017 ja 2018
8. Päätetään jäsenmaksun suuruus
9. Valitaan hallituksen
  - puheenjohtaja (sukuseuran puheenjohtaja)
  - 5 varsinaista jäsentä ja 5 varajäsentä
10. Valitaan yksi toiminnantarkastaja ja yksi varatoiminnantarkastaja

11. Väli vuoden tapaaminen
  12. Seuraavan sukkokouksen järjestäminen
  13. Sukuseuran toiminnan kehittäminen
  14. Muut asiat
  15. Kokouksen päättäminen
-

Hei Sinä sukuseuran jäsen, kiinnostaako Sinua olla mukana hallituksessa päättämässä sukuseuran asioista ja kehittämässä toimintaa. Rohkeasti mukaan! Ilmoitathan halukkuutesi puheenjohtajalle puh. 040 5675650 tai sähköposti viljosoi@elisanet.fi tai sihteerille puh. 040 5271190 tai sähköposti setu.turunen@gmail.com.

Hyva sukuseuran jäsen **KIITOS** siitä, että olet maksanut sukuseuran vuotuisen jäsenmaksun. Jos se on jostain syystä unohtunut niin tässä alla on sukuseuran tilinumero. Sukuseuran toiminnan pyörittämisessä jäsenmaksut on yksi merkittävä tulonlähde. Haluathan tukea toimintaamme.

**Siposten sukuseura ry:n tili FI73 508609 40043330.
Jäsenmaksu 15 €/henkilö/vuosi.**

Haastamme sinut Siposten sukuseuran "vanhajäsen" hankkimaan yhden uuden jäsenen joukkoomme.

Tervetuloa kaikki vanhat ja uudet jäsenet ja ystävät
Nunnanlahteen Tulikivi -ravintolaan 8.7.2017
Sukuseuran kotisivut: **www.sipostensukuseura.com**
Posti: **info@sipostensukuseura.com**

ANNEN TERVEISET

Me Siposet vietimme sukujuhlaa ja -kokousta heinäkuussa 2015 Lieksan Herranniemessä.

Ilokseni juhliin osallistui useampi ensikertalainen ja seuraavassa muutama kommentti Sukujuhlasta heiltä.

- Juhlapaikan valinta oli onnistunut, ruoka oli hyvää ja puitteet juhlille mitä parhaimmat. Oli järjestetty sopivasti ohjelmaa ja karaoke sai erityiskiitokset.
- Karavaanareille oli hyvä leiripaikka lähistöllä.
- Tuntui siltä, että oli tekemisissä sukulaisten kanssa. Jäi hyvä fiilis!
- Omien sukulaisten "löytyminen" ilahdutti, oli mukavaa muistella vanhoja aikoja ja yhteisiä tekemisiä vuosikymmenten takaa.
- Harmilliseksi koettiin vähäinen Savon Siposten määrä.

Toivottavasti heinäkuun sukujuhlassa Juuan Nunnanlahdessa näemme paljon uusia ja vanhoja tuttuja vuosien varrelta - lämpimästi tervetuloa viettämään mukava päivä sukujuhlan merkeissä!

Tapaamisiin Nunnanlahdessa -anne-

Siposten sukuseuran juhlavieraita yhteiskuvassa Herranniemessä 2015.

VÄLIVUODEN TAPAAMINEN VALTIMOLLA

Siposten sukuseuran ns. välivuoden tapaaminen oli 2.7.-16 Valtimolla - Laitalan Lomat maaseutumatkailu yrittäjä piti meistä hyvää huolta. Vierailimme Murtovaaran talomuseo-alueella, jossa "isäntä" Heikki Ovaskainen esitteli alueen historiaa, joka alkaa 1850 -luvun puolivälistä. Tulomatkalla poikkesimme Marjapaikka -nimisessä puutarha/sisus- ja lahjavaramyymälässä. Illanvietossa makkara ja salaatti maistui sekä haitari soi. Hanuristi Martti Nevalainen viihdytti meitä soitollaan ja lauluillaan.

IISAKKI CARLINPOIKA SIPONEN

Pielisjärven Viensuulla Carl Siposen s.1789 ja Margareta Nevalaisen s.1795 perheeseen syntyi yksitoista lasta.

Aikuisiän kynnyksellä kunkin heistä oli lähdeävä hakemaan paikkaansa maailmalta. Aluksi poikien Iisakki s.1921 ja Carl s.1829 tie tulevaisuuteen johti heidät Juukaan. Paalasmaan surujen saarelle. Surujen saareksi paikka tuli 1959 viidentoista nuoren hukuttua lokakuun hyiseen veteen veneturmassa.

Iisakki sai rengin pestin Pietulan taloon, Carl puolestaan Vanhalan ja Kuirin taloihin. Kuirilassa oli emäntänä veljesten täti Sofia Siponen.

Paalasmaalta Iisakki siirtyi Nunnanlahden Tuoppalaan rengiksi. Carl puolestaan sai paikan Larinsaaren Martikkalasta. Iisakilla vierähti vuosi Tuoppalassa. Uusi pesti odotti Larinsaaren Pyltysssä Anders Lehikoisen talossa. Talo sijaitsee korkealla, vaaraimaisemassa. Vaaran muhevan multaisille pelloille ei hallakaan jaksanut kivuta. Avarat näkymät yli Pielisen silmän kantamattomiin miellyttivät Iisakkiakin. Viereinen Telynvaara kohoaa 199 metrin korkeuteen. Pyltynvaaran huippu tätäkin korkeammalle. Lähitienoilta löytyi sukujuuriakin. Olihan Iisakin isomummo Elin Lehikoinen alkujaan Larinsaaren Kosulan tyttäriä.

Pyltsyn isäntäväellä Anders Lehikoisella ja Stina Kakkisella oli kuusi Tytärtä ja yksi poika. Kuten usein tuolloin kuolo korjasi satoaan. Kolme nuorinta lasta, joukossa ainoa poika saaliina.

Tytäristä vanhin 1825 syntynyt Karin miellytti Iisakin silmää, eikä Kariniltakaan tämä jäänyt huomiotta. Syksyllä 1844 alkoi Karinin vatsa pyöristyä, eikä syynä olleet uudet perunat, vaan Iisakin vierailu elokuisena yönä Karinin aitassa.

Tuolloin rengin ja talontyttären suhde ei ollut suotava. Välttyäkseen maallisen ja kirkon tuomiolta tilanne oli hyväksyttävä. Varsinkin kun Karinin isä Anders oli kirkon kuudennusmies, jonka tehtäviin kuului hyvien tapojen ja moraalin vartiointi. Aviottoman lapsen syntyminen olisi tiennyt Karinille julkista ripitystä kirkossa seurakunnan edessä. Anteeksi pyytää Jumalalta ja seurakunnalta. Olisihan isä Andersin asema seurakunnassa joutunut kiusalliseksi.

Niinpä marraskuussa 1844 nuoret kuulutettiin ja tammikuussa 1845 Iisakki ja Karin astelivat pappi A.W. Krogeriuksen eteen vihittäviksi avioliittoon. Rengistä tuli talollisen vävy. Jo marraskuussa 1845 heille syntyi ensimmäinen poika Anders. Avio-onni kukoisti ja yksissä tuumin tekaistiin vielä viisi lasta lisää. Johan syntyi 1847 -isän kaima Isakki 1849 -tytär Margareta syntyi 1853 -Stina Kaisa 1857 -kuopus Petteri 1861. Petteri sai elää vain vuoden.

Karinin isä, Iisakin appi Anders saavutti matkansa pään vuonna 1864 . Vävy Iisakista tuli isäntä Pyltsyn taloon. Elettiin ja oltiin, touhuttiin tilan eteen. Tuli aika jättää talon pito nuoremmille.

Ajan ja tavan mukaan tuolloin isännys siirtyi vanhimmalle pojalle.

Anders Iisakinpoika ryhtyi esikisoikeudella hallinnoimaan tilaa. Anders avioitui 1865 Maria Christerintytär Turusen s.1842 kanssa. Maria oli Ahmovaaran kylän tyttäriä. Heidän avioliitto oli lapseton ja kesti vain yhdeksän vuotta. Anders kuoli ennen isäänsä. Sai kutsun tuonentuville 1874 vain 28 vuotiaana.

Talon pito olisi siirtynyt isä Iisakin harteille takaisin. Iisakki tunsu voimansa riittämättömäksi tehtävään. Kirkon rippikirjaan on merkitty Iisakin kohdalle huomautus: "vaivaiset kädet. Joku ratkaisu oli löydettävä vanhuuden päivien varalle.

Kuvaan astui Pietulan Petteri Martikainen samasta kylästä. Tila siirtyi hänen nimiinsä sopimuksella hoitaa Iisakki ja Karin hautaan asti. Iisakista tuli eläkemies. Petterillä oli oma tila hoidettavana. Piti siirtää Pylytsyn tila pojille. Kerrotaan hänen järjestäneen juoksukilpailut, kuka pojista juoksee nopeimmin Pylytsyn vaaralle ja tarttuu ensimmäisenä oven ripaan saa tilan haltuunsa. Nopein pojista oli Mikko Petterinpoika.

Mikko Petterinpoika Martikainen vaimonsa Martta Louhelaisen kanssa asettuivat taloksi Pylytsyyn. Heidän taloudessaan viettivät Iisakki ja Karin elämänsä ehtoota. Iisakki eli vuoteen 1889. Oli kuollessaan 68 -vuotias. Karin eli yli 80 vuotta. Tälläinen oli Iisakin elonkaari rengistä isännäksi ja eläkemieheksi. Voisi kai sanoa "ei huono"

JK. Veli Carl eli Larinsaaren Martikkalassa elämänsä loppuun, vuoteen 1884 asti.

Oiva H.

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!

PERINTEISET

ARPAJAISET

PS. VARAATHAN PIENTÄ RAHAA

Arvat 3 €/kpl ja 5 €/2 kpl

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!

Teksti ja taitto:
Mauri Hovilainen

Orvokki

Siponen

Työläisperheen lapsi...

Äitini, tanssitaiteilija Orvokki Siponen syntyi 28.5.1915 Helsingissä köyhään työläisperheeseen.

Lapsuuttaan hän ei useinkaan muistellut mutta ymmärtääkseni vanhemmat **Antti Siponen** (1882-1929) ja **Maria Boman** (1890-1934) pian erosivat ja Orvokki joutui varsin nuorena ottamaan vastuun itsestään ja tulevaisuudestaan.

Ainoa löytämäni kuva äidistäni lapsena (Lähde: Pielisen Siposia, taulu 498), seuranaan setänsä **Juhana Siponen** ja serkkunsa **Reino Siponen**.

Tanssipari Orvokki Siponen & Klaus Salin

Seuraavan kerran Orvokki ilmestyi julkisuuteen 30-luvun puolivälissä Helsingin Kaupunginteatterin edeltäjän **Helsingin Kansanteatterin** näyttämöllä. Sen näyttelijä-ohjaajaa **Eine Lainetta** hän myöhemmin kutsui usein "toiseksi äidikseen".

Balettikoulutuksen saanut tanssipari Orvokki Siponen & Klaus Salin saavutti nopeasti suuren suosion maassamme ennennäkemättömän huikeilla akrobaattinumeroillaan.

Kansanteatterissa tanssiparimme oli mukana lukuisissa revyyissä ja opereteissa. Pari suunnitteli ohjelmistonsa itse ja kehitti ammattitaitoaan mm. stipendiaatteina opintomatalla Pariisiin.

"Heidän liikkeissään oli loistoa, valmiutta ja huumoria ja esitykset puhuivat tanssimisen riemusta." (Seura: N:o 24/1954)

Sotaa edeltävinä huolettomina kesinä Orvokki Siponen ja Klaus Salin harjoittelivat huimia akrobaattinumeroitaan Helsingin hiekkarannoilla.

Jos tämä pari olisi ollut täydessä valmiudessaan rauhan-aikaisissa olosuhteissa, olisi heillä ollut koko maailma valloitettavana (Teksti: Seura: N:o 24/1954)

Miestemme mukana "siellä jossakin".

Monien muiden tunnettujen viihdetaiteilijoiden lailla myös Orvokki Siponen & Klaus Salin kiersivät sotavuosina viihdyttämässä sotilaitamme - jollei nyt aivan etulinjassa niin ainakin lähellä sitä.

Näitä aikoja ja viihdytysjoukoissa vallinnutta porukkahenkeä Orvokki muisteli mielellään ja lämmöllä. Välierahnan aikana Siponen & Salin järjestivät Kansallisteatterissa suuren näytännön, jonka tuloilla ostettiin sotasokeille radioita.

Orvokki ja Klaus olivat Sirkus Sarnolan "Karhumäen Rintamatvolin" vetonauloja jatkosodan aikoina.

"Karhumäen tivolin" ohella Orvokki kiersi esiintymässä eri puolilla sota-aitimialuetta, usein varsin improvisoiduissa olosuhteissa.

Suomalais-saksalaiset "aseveli-illat" olivat jatkosodan aikana suosittuja. Kuva Messuhallista.

Filmitähti ja ballerina.

Sotien jälkeen tanssipari Siponen & Salin jatkoi menestyksellistä yhteistyötään.

Akrobaatti- ja revyytanssiesiintymisten ohella äitini oli v. 45-46 kiinnitetty Kansallisoopperaan, jossa hän tanssi monia merkittäviä rooleja mm. baleteissa Joutsenlampi, Erämaan kutsu ja Shecheherazade.

Orvokki Siponen avioitui v. 1946 isäni, valt. maist. **Jukka Hovilaisen** kanssa.

Muutaman häiden jälkeisen hektisen vuoden jälkeen hän kaikkien ihailijointensa hämmästytykseksi lopetti esiintymisen ollessaan vielä uransa huipulla.

Syy tähän ratkaisuun oli minun syntymiseni elokuussa 1949.

Orvokin mielestä hänen roolinsa äitinä oli tanssijat-taren uraa tärkeämpi. Perheemme kasvoi vielä Anja-siskolani v. -52. Ei Orvokki kuitenkaan tanssia voinut

tietenkään täysin jättää. Turha kuvitellakaan...

50 ja 60-luvuilla Orvokki toimi pidettyä ja arvostettuna tanssipedagogina Irja ja Klaus Salinin balettikoulussa, Linnanmäen Vihreällä Oksalla ja Itä-Helsingin musiikkiopistossa.

Vaimo, äiti... ja mummo

Luonto ja meri olivat Orvokille tärkeitä. Kuvasa hän ja isäni purjehtimassa Helsingin lähivesillä.

Turhan lyhyeksi jääneen mutta värikkään elämän täysillä eläneenä Orvokki Siponen menehtyi 18.3. 1978 vain 62-vuotiaana. Ilkseen hän ehti kuitenkin nähdä sukunsa jatkuvan ja tutustua tyttäreeni Sanjoan. Kuva joulukuulta 1977.

Sukuseura kokoontui Vuonislahden Herranniemen Kestikievarissa Siposten sukuseuran 20 -vuotis juhlien merkeissä 11. kerran.

Sukuseuran pitkä-aikainen puh.joh. Veikko Sipola kukitettiin. Eeva Siponen ja Niilo Siponen saivat kunniamitalit sukuseuran hyväksi tehdystä työstä.

Perinteisellä lipun nostolla ja hartaushetkellä avattiin sukutapaaminen.

Herranniemen Kestikievari oli meille juuri sopivan kokoinen. Intiimin ahdasta.

Sukua oli jälleen paikalla yli 80 henkilöä. "Tuvassa" oli tiivis tunnelma , kun kaikki paikat täyttyivät vieraista.

Lempi (Anne Murtonen) ja Toivo (Viljo Soikkeli) esittivät sanaleikkinä pienen näytelmän.

Juuan Karaokeklubi esitti musiikinäytelmän "Kenpä tietäs sen". Illan päätteeksi rantapaviljongissa laulettiin karaokea.

TUTUSTUMISKÄYNTIMME PUURAKENTAMISEN LABORATORIOON

”Tämä metsien halki kulkeva tie, Sinut ystävä, Murtovaaralle vie”, luki kyltissä vaaran alarinteellä. Aitojen ympäröimä talorykelmä monenlaisine ja -kokoisine hirsirakennuksineen siinteli ylempänä vaaran rinteellä, kun parikymmenpäinen sukuseurajoukkomme asteli polkua pitkin kohti Murtovaaran harvinaislaatuista talomuseoaluetta.

Talomuseo on nähtävyys Valtimon Halmejärvellä ja on ainoa vaara-asutusmuseo Suomessa. Se sijaitsee etäällä pääteistä, matkaa Valtimon kirkonkylälle on yli 20 kilometriä. Autolla ei pääse perille vaan loppumatka on kuljettava jalkaisin kärrytietä pitkin. Murtovaarassa tiedetään olleen mäkitupa-asutusta jo 1840 -luvulla, mutta iso muutos tapahtui vuonna 1868, jolloin Lipposen suku teki Metsähallituksen kanssa Isojaon tuoksinassa kruununmetsätorppasopimuksen. Itsenäiseksi asutustilaksi Murtovaara erotettiin vuonna 1931. Suurina metsäsavotta-aikoina siellä majoitettiin satoja savottamiehiä. Tila oli pitkät ajat täysin omavarainen viljelyn ja muunkin ruuan tuotannon suhteen -paitsi suolan, jota piti tuoda muualta. Vuodesta 1972 lähtien paikka on toiminut museona.

Siellä siis oltiin, välivuoden kohteessamme. Museoisäntä Heikki Ovaskainen toivotti meidät tervetulleiksi. Heti alkuun minut, urbaanin etelän asukin, valtasi jokin mystinen, ikään kuin taianomaisen hämyinen menneen maailman ja elämisen tuntu ruutuikkunoineen, maalattuine lattiaineen ja hirsiseinineen. -Syönyt on hyvä käskeä, totesi Heikki alkuunsa. Niinpä joimme alkuun kahvit piirakoineen ja muine tykötarpeineen samalla koettaen aistia paikan tunnelmaa.

Heikki kertoi paikan historiasta mieliinpainuvan selkeästi ja hauskasti. Murtovaara ei siis ole pelkästään museoalue, jota on valokuvattu alakoululaisten historiankirjaankin kertomaan lapsille vuosisadan takaisesta elämänmenosta, tai tehty Siperiaan liittyvää elokuvaakin.

Hän painotti myös päärakennuksen suurta kokoa ja näköä, Lipposten, siis torpparien kannalta asiat olivat todella hyvin verrattuina siihen millaisen kuvan Väinö Linna torpparien elämästä on luonut. Museo on paljolti myös opetusikätyössä. Siellä koulutetaan jopa maailmanlaajuisesti arkkitehti- ja insinöörioppilaita, sekä kirvesmiehiä hirsiveistämisen ja puurakentamisen jaloissa perustaidoissa. Museon rakennuksista 14:ssä on tuohimalkakatto ja vain kahdessa pärekatto. Ylevä tavoite on, ettei perinnerakentaminen pääsisi katoamaan modernin rakentamisen tieltä, vaan päinvastoin se eläisi ja voisi entistä paremmin meillä ja maailmalla. Merkkejähän on jo, Honkarakenteen lisäksi; puusta on rakennettu jopa kerrostaloja ja kuulun hiljan Pariisissa avatusta puukylästä, joka on herättänyt runsaasti huomiota. Lieneekö uusi PuuNokia syntymässä?

Vaikuttavan mahtavassa päärakennuksessa kuunnellun historiakatsauksen jälkeen jalkauduimme tutustumaan muihin rakennuksiin tarkemmin.

Heikki kuljetteli meitä pihapiirissä kertoillen eri rakennusten tarkoituksista. Vanhin rakennus Ikäpirtti on savutupa 1700 -luvulta, kalliopirtti taas on rakennettu 1800 -luvun alkuvuosina tilantarpeen kasvattua. Kaikista näkee, että rakentajat ovat olleet taitavia kirvesmiehiä, pirtin sisustuksena ovat nurkkakaapit ja orsitus. Ikkunoiden muotoiluun on kiinnitetty suurta huomiota. Uunin rakennusaineena on käytetty liuskekiveä. Oli aittoja, riihi, navetta, kerppulato ja perinteinen savusauna. Aitojen tarkoitus oli pitää karja sisäpuolella ja pedot ulkopuolella.

Kierroksemme lopuksi Heikki vei meidät lähes 500 vuotta vanhan ikimännyn, murtovaaralaisten pyhän puun juurelle. Ihmetellen ja mietiskellen entisajan ihmisten toiveita ja monenlaisia pelkoja kuuntelin Karsikko -eli kalmopetäjän tarinaa. Puun kylkeen kaiverretut merkinnät kertovat asukkaiden merkkipäivät ja suuret tapahtumat. Uskottiin, että vainajan kuolinvuonna mäntyyn kaiverrettu vuosiluku pitää vainajan hengen poissa entiseltä kotipaikalta kummittelemasta. Puuhun merkittiin myös hyvät saaliit ja sadot.

Useissa piharakennuksissa museossa kävijä on saanut ihastella ja seuraila runsasta terva- ja haarapääskyjen touhuilua. Niitä varten on pesintäpuuhia helpottamaan pelkästä tuohesta valmistettuja pääskysten pesiä räystäiden alle. Viekööt nuo retkikohteemme lentotaituritkin viestiä suomalaisesta perinnerakentamisesta maailman ääriin tulevina vuosikymmeninä!

Pää tulvillaan Murtovaaran historiaa ja ihmettelyä astelimme kauniina kesäiltapäivänä veljeni kanssa kohti pysäköintialuetta puolen kilometrin päässä. Paluu tulevaisuuteen, kaupunkimaiseen elämäänmenoon, oli jälleen edessä - vähän haikkein mielin.

Martti Siponen

SIPOSET JA SUOMEN ITSENÄISTYMINEN

Suomen vapaan hallituksen päämies senaattori P.E.Svinhufvud toi joulukuun neljäntenä päivänä 1917 maan eduskunnalle tiedon itsenäisyysjulistuksesta ja kun eduskunta 6.12.1917 täysilukuisena koossa ollen juhlallisesti vahvisti maan itsenäisyysjulistuksen, Suomi todellakin oli tuolloin astunut itsenäisenä kansana kansakuntien joukkoon. Tämä tapahtuma suo meille aiheen juhlia Suomen satavuotistaivalta vuonna 2017.

Itsenäisyyttä oli laajalti toivottu, mutta kuitenkin siihen ei ollut osattu kaikilta osin va-rautua. Maailman politiikan ansiosta, erityisesti Venäjän vallankumouksen ja tsaarin-vallan kukistamisen vuoksi itsenäisyytemme mahdollistui aiemmin kun uskottiin. Tulisi-ko suomesta monarkia vai tasavalta, oli päättämättä. Onneksi tasavaltavaihtoehto voit-ti.

Kuten useimmin itsenäistyvälle maalle käy erilaiset valtopoliittiset suunnat ajautuvat riitaan siitä, ketkä ottavat tai saavat päätäntävällän maan asioiden hoidossa. Näin kävi myös Suomelle. Valtapyrkimykset johtivat lopulta Suomessa katkeruutta moniksi vuosi-kymmeniksi aiheuttaneeseen sisällissotaan."Oli veljeä vastassa veli nyt kun Tampereen hangilla taisteltiin." Ajallaan aseellinen taistelu kuitenkin taukosi, mutta hinta oli kova. Surmansa sai sisällis-sodassa 36640 henkilöä. Heistä punaisia oli 27038 ja valkoisia oli 5179 henkilöä. Henki-löitä joita ei luokiteltu kumpaankaan ryhmään, oli 4423. Suomi jakautui siis kahtia.

Vasta talvisotaan vuonna 1939 lähdettiin yhtenä rintamana. Näissä murheellisissa ta-pahtumissa surmansa saivat Siposista:

- Kiuruvetinen Olli Siponen, joka kaatui 27.4.1918 Viipurin valtauksessa.
- Juukalainen Heikki Siponen kaatui Raudussa 20.3.1918.
- Suojelus-kuntalainen maanviljelijä Viljami Siponen Lapinlahdelta kaatui Viipurin läänissä 26.4.1918.
- Pielisjärveläinen kruununtorpparin poika Petter Siponen kaatui Viipurin läänissä 2.4.1918, hänet on haudattu Lieksaan.
- Tuusniemeläinen työmies August Siponen kuoli 19.7.1918 vankileirillä Viipurissa.
- Pielisjärveläinen sekatyömies Juhana (Juho) Siponen kaatui 24.4.1918 Viipurin läänissä.

Juhon kuolinilmoitus Karjalan Sanomissa 4.5.1918:

Surulla Ilmoitamme että rakas poikamme, sotilas Juho Siponen Pielisjärven Kuoran-kylästä taistellessaan isänmaan vapauden ja uskonnon puolesta kaatui Karjalan rin-tamalla 24p.4k.1918. 24v.1kk.20p. vanhana. Kanssamme kaipaamaan jäi 5 veljeä, 2 siskoa,1 ukko, 2 mummoa, 4 setää, 4 enoa, 4 tättiä sekä laaja sukulais- ja tuttavapiiri.

Maria os. Lehikoinen ja Heikki Siponen

Kunnia olkoon Jumalalle; Kiitos hautaankantajille, Kiitos myös laulajille,

Seppeläiden laskijoille, kuin myös kunniakujalle, Laukausten laatijille.

SUOMI 1920-LUVULLA

On sanottu maailmalla, että 1920 -luku oli vuosikymmen, jonka kulttuurista leimasi iloi-suus ja vallattomuus. Sitä se ei ollut Suomessa ainakaan vuosikymmenen alussa. Sisällis-sodan varjot heijastuivat suomalaisten elämään. Väestöä koettelivat köyhyys ja sairau-det, espanjantauti ja tuberkuloosi. Tuberkuloosista kärsi nuori aikuisväestö, joka olisi muutoin ollut parhaassa työiässä. Kansakunnan talous kohentui hitaasti 20-luvun edetessä. Suomen tärkein raaka-aine oli puu, jota paperiteollisuus tarvitsi tuotantoon-sa. Puun matka metsästä puunjalostustehtaille oli vaivalloinen "logistisista" syistä. Metsätyömiesten palkat olivat surkeat. Talven savottaa tehnyt raavaskin mies jäi usein velkaa puutavarayhtiölle. Sanottiin, että jäi "mahastaan kiinni yhtiöön", vaikka ateriat olivat niukat. Ajalta oleva tarina kertoo ajomiehen arponeen, syökö tänään hevonen vai mies, useimmin hevonen hävisi arvonnän. Näillä tämänkaltaisilla savotoilla 1908 synty-nyt isäni, ukkimme, yritti kaapia elantonsa kaukana kotoaan saloilla turvekammeissa asuen, viikot raataen talvisavotoilla, silloin tällöin viikonlopuiksi kotiin ehtien.

Suomi ja Venäjä oli sotatilassa 1918–1920-vuosina. Varsinaista aseellista sodankäyntiä ei juuri tapahtunut, lukuun ottamatta suomalaisten oikeistolaisten Vienan sotaretkiä. 14 päivä helmikuuta 1921 solmittiin rauha Viron Tartossa, siitä nimi Tarton rauha. Suomi luovutti Repolan ja Porajärven Neuvosto-Venäjäille. Suomi sai Petsamon ja sitä kautta yhteyden Jäämerelle. Rajan sulkeuduttua Venäjäille viljan saanti sieltä tyrehtyi. Suomelle kertyi syömävelkaa, pettuleipäkin tuli tutuksi ruokapöydässä, samoin elintarvikkeiden säännöstely, ns. Korttiaika. Autonomisena aikana Venäjältä saatiin niin edullisesti leipäviljaa, ettei omia maita viljelty kovin tehokkaasti. Tästä seurasi jopa nälkäkuolemiinkin johtava elintarvi-kepula. Tätä ongelmaa ratkomaan asetettiin laki, Lex Kallio. Laki maan hankinnasta asutustarkoituksiin on vuodelta 1922. Maanlunastuslaki laadittiin myös, jolla 1918 maansa lunastamaan päässeet torpparit pystyivät hankkimaan lisämaita torppiensa elinkelpoistamiseksi. Myös maattomille laki mahdollisti edullisen maanhankinnan viljelytarkoitukseen ja tarpeeseen. Torpparista tuli isäntä omalle maalleen. Tämän lain nojalla ukkini Eero Siponenkin lunasti Ahmovaarasta Kuuselan torpan itselleen.

Merkittävä uudistus kohti tasa-arvoisempaa Suomea oli uusi 1929 säädetty avioliitto-laki. Nainen vapautui miehensä holhouksesta ja naisesta tuli oikeudellisesti tasa-vertainen mieheensä nähden. Nainen sai mennä työhön ilman miehensä lupaa, hallita omaisuuttaan sekä toimia lastensa huoltajana. Aiemmin ei uskottu naisen kykyyn päät-tää asioistaan itsenäisesti. Talvi- ja jatkosota osoittivat viimein, miten nainen pystyi hoitamaan taloutta yksinkin

ilman miehensä tukea. Aikanaan kun laadittiin ajokortti-lakia, ei uskottu että nainen koskaan voisi ajaa autoa. Niinpä kun ensimmäinen nainen haki ajokorttia, huomattiin, että laista oli unohtunut pykälä mikä kieltäisi naiselta ajoneuvon kuljettamisen. Näin ollen oli pakko myöntää ajolupa myös naisille. Nyt tämän kaltainen asenne tuntuu melko huvittavalta. Vuonna 1921 Suomi otti oppivelvollisuuslain käyttöön, joka määräsi kaikille pakolliseksi vähintään kuusivuotisen kansakoulun oppimäärän suorittamisen. Oppivelvollisuutta myös vastustettiin, pelättiin sen tulevan yhteiskunnalle kalliiksi ja kasvattavan laiskoja työntekijöitä. Oppivelvollisuus toteutui suuressa osassa maata jo 1920-luvulla. Kuitenkin Lapissa, osassa korpikyliä, koulut avasivat ovensa vasta 1950-luvulla.

Kaikille koulunkäynti ei ollut helppoa. Siposen Arvo on kertonut omasta koulutiästään. Isänsä kuoltua Arvo joutui 1933 huutolaiseksi Rantalaan. Huutolaispaikasta ei annettu kelvollisia vaatteita, sai vain hävetä niitä ryysyjä. Sitten oppilaiden piti tuoda koululle kotoa ruokatarvikkeita keittiölle. Arvon huutolaispaikasta ei annettu mitään, joten Arvo joutui olemaan päivät syömättä. Eipä näissä olosuhteissa oppiminen voinut olla kovin tehokasta. Illalla odottivat "lapsirengintyöt" kasvattipaikassa. Arvon kertoma on lainaus. Sirpa Lehikoisen kirjoittamasta kirjasta "Voita myös leivälle". Kirjan nimi tulee samaisen Arvon tokaisusta. Perheessä oli jouduttu niin ahtaalle, että Arvon täytyi nelivuotiaana lähteä äitinsä kanssa kerjuulle. Eräästä talosta oli annettu leipä. Arvo oli silloin pyytänyt, saisiko myös leivälle voita. Näin voitakin oli saatu leivän päälle.

Eero Siposen nuorimmainen ja Arvon Lahja-niminen pikkusisko huutokaupattiin huuto-laislapseksi 2,5-vuotiaana v. 1933 Juuan Petrovaaraan. Kuvan mökki oli Lahjan asuinpaikka ja kasvattivanhempien koti. Mökkiin kuului tupa, väliporstua ja ulko-porstua, joka on myöhemmin purettu. Muita rakennuksia oli aitta, navetta, ulkokuusi sekä pieni sauna. Petrovaaraan oli rakennettu kansakoulu v. 1926, kohtuullisen kävely-matkan päähän, joten Lahja sai käydä koulunsa läpi. Lahja tykkäsi koulun käynnistä. Tosin koulukiusaamista oli silloinkin, nimiteltiin kunnanelätiksi. Koulusta sai lainata kirjoja, joita Lahja luki salaa kasvattivanhemmiltaan. Kuva otettu v. 2006 Lahjan muisteluretkellä Juukaan. (kuva oikealla) Kieltolaki oli voimassa koko 1920-luvun. Kieltolaki johti salakuljetuksiin. Rikostilastot olivat synkemmät kuin koskaan rauhan aikana, murhat ja tapot olivat yleisiä. Raaisti-vatko 1918-vuoden tapahtumat ja vuosisadan alun vallankumoukset Euroopan ihmis-kuntaa, aleniko kynnyksien loukata toisen ihmisen tai kansakunnan koskemattomuutta? Kulttuurin alalla toimi suunnannäyttäjänä Tulenkantajat -kirjailijaryhmä, johon kuului myös muusikoita ja muita taiteilijoita. Se pyrki ohjaamaan suomalaista kirjallisuutta modernimpaan suuntaan. Mottona heillä oli "ikkunat auki

Eurooppaan”.

Pois ”korpikirjallisuudesta”!!!!

Urheilun saralla lentävät suomalaiset Paavo Nurmi ja Ville Ritola sekä Hannes Kolehmainen juoksivat Suomea maailmankartalle. Paavo Nurmi juoksi 1920-luvun olympialaisissa yhteensä yhdeksän kultaa ja kolme hopeaa. Ville Ritola saavutti Pariisin olympialaisissa kuusi mitalia. Hannes Kolehmainen saavutti aiemmin saatujen lisäksi vielä 1920-luvulla vielä Antwerpenin olympialaisissa maratonmatkalla kultamitalin. Nämä urheilu-saavutukset kasvattivat isänmaallisuutta ja suomalaisten itsetuntoa, olimmehan noina aikoina urheilun pieni suurmaa!

Nyt arvioituna 1920-luku oli sekavaa aikaa. Hallitukset kaatuivat tuon tuosta. Kansa eris-täytyi omiin leireihinsä, vasemmistoon ja oikeistoon. Yhteiseen hiileen ei puhallettu, vaan molemmilla ryhmittymillä oli omat kauppansa, urheiluseuransa, pankkinsa, vakuutusyhtiönsä ja kokoontumispaikkansa. Niin päättyi 20-luku, seuraava kymmenluku oli vielä hämärän peitossa. Suurin toivein, paremman elämän uskossa siirryttiin 1930-luvulle. Kuitenkin eräänlainen uuspopulismi ja natsi-Saksa alkoivat jo ottaa Euroopassa jalansijaa.

Tietolähteet: Suomen sotasurmat-arkisto, Suomen Kansalliskirjaston arkistot, Wikipedia.

Oiva H. Siponen

Maamökkiläisen asumista:

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2015

Hallitus kokoontui vuoden aikana kaksi kertaa. 28.2.15 Joensuussa Hotelli Aadan Koitos-kabinetissa pidetyssä kokouksessa käytiin läpi sukuseuran tilinpäätös 2014, toimintakertomus 2014 ja talousarviot sekä toimintasuunnitelmat vuosille 2015 ja 2016. Päätettiin kesällä pidettävän sukuseuran 20-vuotisjuhlatapaamisen ohjelma ja sukuviestin sisältö. Kyöstin esittelemästä kuvakirjasta päätettiin tehdä yksi näyttekirja sukujuhlaan. Keskusteltiin sukuseuran ansioituneille jäsenille jaettavasta sukuseuran mitalista.

Toinen kokous pidettiin 11.7.15 Herranniemessä järjestäytymiskokouksena, jossa vahvistettiin sukukokouksen tekemät valinnat. Varapuheenjohtajana jatkaa Kari Miromäki ja sihteerinä Seija Turunen. Sukututkimustoimikuntaan valittiin Kyösti Siponen, Oiva H. Siponen, Martti Siponen ja Veikko Sipola. Sukuviestitoimikuntaan valittiin Kyösti Siponen, Seija Turunen, Reijo Siponen ja Tuija Kuusisto. Juhla/ohjelmatoimikuntaan valittiin Viljo Soikkeli, Seija Turunen, Kyösti Siponen, Anne Siponen, Jukka Siponen ja Harry Herranen. Jäsenasiat ja postituksen hoitaa Anne Murtonen. Välivuoden tapaamispaikaksi päätettiin juhlassa ehdotettu Laitalan Lomat/Valtimo.

Kokouksissa on ollut mukana myös varajäseniä ja toimikuntien jäseniä.

Sukuviesti n:o 10 postitettiin jäsenille toukokuun alussa. Sukutapaamisesta ilmoitettiin myös Helsingin Sanomissa ja Karjalaisessa. Sukuviestin kansilehden suunnitteli perinteisesti Oiva H. Siponen.

Sukutiedote postitettiin syyskuussa informaationa tulevista tapahtumista.

Kesäkuussa Kari Miromäki, Viljo Soikkeli ja Seija Turunen kävivät Herranniemessä sopimassa juhla järjestelyistä. Heinäkuussa Seija Turunen ja Anne Murtonen tutustuivat vuoden 2017 tapaamispaikaksi ehdotettavaan Tulikivi/Sinikkoon Nunnanlahdessa. Syyskuussa Viljo Soikkeli ja Seija Turunen tutustuivat välivuoden tapaamispaikkaan Laitalan Lomat/Valtimo, matkaoppaana Anne Siponen ja Harry Herranen. Käytiin myös Murtovaaran museoalueella ja "Marjapaikassa". Molemmat ovat välivuoden ohjelman käyntikohteita. Molemmat paikat on varattu.

Sukujuhla ja –kokous pidettiin 11.7.15 Kestikievari Herranniemessä Vuonislahdessa. Sukujuhlassa oli läsnä 75 suvun jäsentä. Sukujuhla aloitettiin Suomenlipun ja Sukuviirin nostolla, jonka jälkeen Lieksan seurakunnan pastori Virpi Komulainen piti hartaushetken. Puheenjohtaja Veikko Sipola toivotti sukuseuran 20-vuotisjuhla väen tervetulleeksi.

Virallisen sukukokouksen avasi Veikko Sipola. Reima Siponen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi ja sihteeriksi Seija Turunen. Sukuseuran ja samalla hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Viljo Soikkeli ja varsinaisiksi jäseniksi Kari Miromäki, Martti Siponen, Kyösti Siponen, Reijo Siponen ja Seija Turunen. Varajäseniksi valittiin Jukka Siponen, Erkki Sipola, Anne Siponen, Oiva Siponen ja Tuija Kuusisto.

Välivuoden tapaamispaikaksi ehdotettiin Laitalan Lomat/Valtimo hallituksen päätettäväksi. Seuraavaksi sukutapaamispaikaksi päätettiin Oiva H. Siposen esittelemä Tulikivi/Sinikko Nunnanlahdessa. Tapaaminen päätettiin pitää 8.7.17. Kokouksessa käsiteltiin myös muut sääntöjen määräämät asiat. Ohjelmassa oli sekä asiaa että viihdettä. Filosofian tohtori Jukka Partanen esitelmöi aiheesta "Olli Tiainen, Suomen sodan sankari vai kapinoitsija". Esitelmä oli myöskin lapsia kiinnostava päätellen heidän esittämistään lisäkysymyksistä.

Viihdepuolella Anne ja Viljo tunnelmoi Lempinä ja Toivona hausassa pienoisnäytelmässä "Vuosisadan rakkaustarina". Juuan Karaokeklubin esittämä musiikkinäytelmä "Kempä tietäis sen" oli rattoisa ja sai välillä nauruhermot ja jalatkin töihin. Yhteislauluna laulettiin Karjalaisten laulu.

10 vuotta sukuseuraa luotsannut Veikko Sipola luovutti puheenjohtajan nuijan jatkajalleen Viljo Soikkeliille. Veikkoa muistettiin omista kukkapenkeistä - ja vähän naapurinkin -poimituista kukista sidotulla kukkakimpulla, sidontamestarina Anne Murtonen.

Sukujuhlan ohjelmassa oli myös perinteiset arpajaiset, tuotto sukuseuralle 434 euroa. Arpajaisvoittoja oli runsaasti. Toiminnan kehittämiseksi oli kyselylomakkeita, joita palautettiin 5 kappaletta.

Hartaushetken jälkeen juotiin tervetuliaiskahvit. Lounaalla oli Herranniemen "Karjalainen pitöpöytä". Juhlavuoden kunniaksi sukuseura tarjosi täytekakkukahvit. Iltaa vietettiin Rantapaviljongilla nautiskellen iltapalasta ja karaokelaulannasta.

Martti Siponen toimitti sukujuhlasta jutun ja Kyösti Siponen kuvan Karjalaiseen ja Lieksan Lehteen.

Sukuseura päätti valmistuttaa kunniamitalin, jolla palkitaan sukuseuran toiminnassa ansioituneita tai sukuseuran toimintaa tukeneita henkilöitä. Henkilöt valitsee hallitus kahden vuoden välein ja mitali luovutetaan sukutapaamisen yhteydessä.

Herranniemessä luovutettiin mitali n:o 2 Niilo Sipoelle "kotitekoisen" kukkakimpun kera kiitoksena työstä sukuseuran hyväksi. Mitali n:o 1 luovutettiin Eeva Sipoelle seuraavana päivänä Joensuussa muistaen

sukuseuran perustajaa Raimo Siposta.

Saman mitalin voi kuka tahansa ostaa muistomitalina tukeakseen sukuseuran toimintaa. Mitalin on valmistanut ja toimittanut Palkintotukku-Kääty Oy Helsinki. Tarjoukset pyydettiin neljältä toimittajalta.

Sukuseuran 20-vuotisen historian kunniaksi sukuseuralle tehtiin muistoksi valokuvakirja (Ifolor). Kuvia on kerätty kirjaan jokaisesta 10 sukutapaamisesta 1995 lähtien aina Polvijärven Huhmarin tapaamiseen 2013. Juhlassa tilattiin kuvakirjoja parikymmentä kappaletta. 10 kappaletta ostettiin "jemmaan".

Sukuseuran oman lehden Sukuviesti, joka lähetetään sukuseuran jäsenille joka toinen vuosi sääntöjen määräämänä sukutapaamisvuonna, painatus on saatu ilmaiseksi "hyvillä suhteilla". Tänä vuonna 2015 Sukuviesti painettiin Keuruskopio Oy:ssä Keuruulla. Tästä tuli kustannuksia sukuseuralle.

Sukututkimusta on jatkettu ja sukutietoja pidetty ajantasalla. Kotisivuja on päivitetty. Savon Siposten sukututkimus on aloitettu sukuseuran jäsenen Pirjo Immosen toimesta. Aineisto on tarkoitettu julkistaa sukuseuran toimesta. Oiva H. Siponen on kerännyt sanomalehdissä kirjoitettuja Siposia koskevia juttuja 1800-luvulta ja 1900-luvun alusta. Vanhimmat ovat 1860 luvulta. Hän on tehnyt myös juttuja mm. 1743 syntyneestä Olof Sipoesta, 1887 syntyneestä "Sirkuspelle" Sipoesta ja tanssija Orvokki Sipoesta.

Heikki Turunen täytti joulukuussa 70 vuotta. Kari Miromäki onnitteli häntä sukuseuran kukkakimpulla Juuan kunnan järjestämässä juhlassa.

Sukuseuralle on perustettu oma Facebook -ryhmä. Kyösti Siponen on lahjoittanut sukuseuralle DVD:t kaikista kuvaamistaan sukujuhlista

Sukuseura on myynyt omia tuotteita mm. kirjoja, mukeja, paitoja, lippiksiä, pyyhkeitä, ja valokuvakirjoja. Pyyhkeitä, lippiksiä ja paitoja hankittiin lisää.

Jäsenmaksun maksaneita jäseniä oli 141, joista ainaisjäseniä 52. Uusia jäseniä liittyi 10. Jäsenmaksuja saatiin 1500 euroa.

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2016

Hallitus kokoontui vuoden aikana kerran 5.3.2016 Joensuussa Hotelli Aadan Koitos-kabinetissa. Kokouksessa mm. käytiin läpi ja hyväksyttiin vuoden 2015 toimintakertomus ja tilinpäätös. Sovittiin Valtimolla/Laitalan Lomat 2.7.16 pidettävän välivuoden tapaamisen ohjelma. Suunniteltiin 8.7.2017 pidettävän sukutapaamisen ohjelmaa ja sukuviestin sisältöä.

Kokouksessa oli mukana 3 varsinaista jäsentä, 2 varajäsentä, rahastonhoitaja ja 1 toimikunnanjäsen. Kokous oli laillinen ja päätösvaltainen.

Sukutiedote informaationa tulevista tapahtumista postitettiin jäsenille 26.4.-16 perinteisesti paperiversiona postin kautta tai sähköpostina.

Välivuoden tapaaminen pidettiin 2.7.2016 Valtimolla/Laitalan Lomat. Tapaamisessa oli mukana 34 henkilöä. Mukaan oli saatu myös mukavasti ensikertalaisia. Puheenjohtaja ja sihteeri käittelivät ja toivottivat tervetulleeksi kaikki osallistujat. Päivä aloitettiin sukuviirin nostolla, jonka jälkeen puheenjohtaja avasi tilaisuuden. Valtimon kunnansihteeri Helena Korhonen toi kunnan tervehdyksen ja esitteli kunnan historiaa ja nykytoimintaa. Henna Nevalainen esitteli Laitalan Lomien toimintaa. Laulutrio Marja-Liisa Siponen, Anne Murtonen ja Martti Nevalainen lauloivat "Kolin Antin valssin", joka on sukumme jäsenen Heino Vattulaisen sanoittama ja säveltämä. Lounaalla nautimme pääruokana porsaanfilettä kermakastikkeella kaikkine lisukkeineen ja jälkiruokana kahvia, kakkua ja makeisia.

Lounaan jälkeen siirryttiin omilla autoilla/kimppakyydillä Murtovaaran talomuseoalueelle, matkaa noin 30 km. Murtovaaran "isäntä" Heikki Ovaskainen kertoi mielenkiintoa herättävällä tavalla paikan historiasta testaten välillä "oppilaidensa" tarkkaavaisuutta. Käytiin myös yli 400 vuotta vanhan "karsikko"-puun juurella. Murtovaarassa juotiin pullakahvit. Paluumatkalla poikettiin puutarha/sisustus- ja lahjatavaramyymälässä "Marjapaikka".

Palattuamme kierrokselta kahvitelimme karjalanpiirakoiden kera. Savusaunan leppoisista löylyistä saatiin nauttia Valtimon Annen sponsoroimana. Iltaa vietettiin kodalla makkaraa grillaten, seurustellen, yhdessä laulaen ja tanssien. Laulajia ja tanssijoita tahditti haitarilla Martti Nevalainen. Tanssilattiana toimi hiekka/savitie ja luistoaineena pöly. Martin esittämänä kuultiin venäjäksi laulettuna "Ystävän laulu". Arvauskisana oli lasipurkillinen kuviopastaa. Lähimmäksi arvasi Kaija Siponen (513 kpl) ja sai palkinnoksi ko. purkin sisältöineen 527 kpl kuviopastaa. Päivän aikana arvuuteltiin myös vanhoja arvoituksia. Taitolajina sai kokeilla, kuinka onnistuu osua puukuulalla reikään. Kyösti Siponen valokuvasi ja videoi.

27.7.16 Viljo Soikkeli ja Seija Turunen kävivät Tulikivellä sopimassa Johanna Pajarisen kanssa 8.7.17 pidettävän tapaamisen juhla järjestelyistä. Syyskuussa käytiin tutustumassa vuoden 2019 tapaamisen ehdolla olevaan Neulaniemen juhlapaikkaan Kiteen Juurikassa. Oppaana mukana Jukka ja Kaija Siponen. Puheenjohtaja on tutustunut myös toiseen mahdolliseen juhlapaikkaan Annin Kartano Kiteen Tolosenmäellä.

Kyösti Siponen on päivittänyt ja täydentänyt koti- ja Facebook -sivuja mm. infolla Valtimon tapaamisesta. Hän on tehnyt tapaamisesta sukuseuralle DVD:n.

Sukututkimusta on jatkettu ja sukutietoja pidetty ajan tasalla.

Oiva H. Siponen on tehnyt mittavan työn tutkiessaan Hattusaareissa v.1850 syntyneen Olof Siposen elämänvaiheet. Työ on vaatinut esim. kahden päivän aikana yli 9000 nimen läpikäyntiä, tutustumista vanhoihin sanomalehtiin, rippikirjoihin, syntymätodistuksiin, henkikirjoihin jne. Sinnikäs työ tuotti tulosta. Olof löytyi mutkien kautta Kolin torppareiden lasten luettelosta ja sitten myös perhe, joka kasvoi 1. avioliitosta kolmella lapsella ja 2. avioliitosta kahdeksalla lapsella. Muutama lapsista kuoli jo vauvana. Sirpa Lehikoinen tallensi tiedot helposti luettavaan muotoon. Ritva Jeskanen avusti vieraan kielen käännöksissä. Seija Turunen kävi Tampereen ev.lut. seurakunnan virastossa ensin kiirehtimässä virkatodistusta ja toisen kerran kyselemässä hautapaikkoja. Kalevankankaan hautausmaalle haudattujen vainajien haudoille on viety kerran kynttilät.

Pirjo Immonen on jatkanut Savon Siposten osalta sukututkimusta ja päässyt vuoteen 1669, jolloin syntyi Carl (Sipoin) Siponen. Tutkimusta on vaikeuttanut oikeiden vanhempien löytyminen tai puutteelliset tiedot.

Rahastonhoitaja Sakari Siponen on hoitanut paitsi rahaliikenteen myös kirjanpidon 13 vuoden kokemuksella.

Sukuseuran tuotteita on myyty 1 sukuviiri ja 1 kuvakirja.

Jäsenmaksun maksaneita jäseniä oli 124, joista ainaisjäseniä 52. Uusia jäseniä ei liittynyt. Jäsenmaksuja saatiin 1155 euroa.

TOIMINTASUUNNITELMAT VUOSILLE 2017 JA 2018

Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsenten keskuudessa sekä toimia sukuhaarojen yhdyssiteenä. Sukuseura pyrkii toteuttamaan tarkoituksensa järjestämällä yhteisiä kokouksia, sukupäiviä, retkiä ja muita sukuseuran toimintaan liittyviä tilaisuuksia, keräämällä ja arkistoimalla sukua koskevaa tietoutta, selvittämällä ja auttamalla suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattamalla tutkimustyön tulokset suvun jäsenten tietoon, harjoittamalla sukuseuran tarkoituksellista edistävää julkaisutoimintaa. Edellä oleva sukuseuran säännöistä lainattu teksti ohjaa sukuseuran toimintaa myös toimintakaudella 2017 ja 2018.

Sukuseuran sääntömääräinen vuosikokous järjestetään 8.7.-17.7.2017 Tulikiviravintolassa Nunnanlahdessa. Vuosikokouksen yhteydessä juhlitaan suvun 22-vuotistaivalta monipuolisen ohjelman ja yhdessäolon merkeissä. Hallitus/sukujuhlatoimikunta valmistelee ohjelmaa ja hoitaa järjestelyt.

Hallituksen ja sukukokouksen tehtävänä on miettiä toiminnankehittämiseksi ideoita. Yhtenä voisi olla nuorempien mukaan saamiseksi tapahtumiin ja jäseniksi serkkutapaaminen. Serkkujen tapaamisten palauteraportteja kuvineen Kotisivuille. Tarvittaessa koulutusta tai kurssia sukututkintaan.

Välivuoden tapaamisella houkutteleva kohde: kesäteatteri, laulujuhla, kulttuuritapahtuma tai soututapahtuma. Sukuviesteihin ja tiedotteisiin elämäntarinoiden tai tapahtumien ja persoonien esittelyjä. Historiakooste "Siposet 100 v 1917-2017" esim. tietoa joka vuosikymmeneltä itsenäisyyden alusta tähän Suomen 100 v. juhlaan. Keskustelujen lisääminen Facebook-sivujen kautta. Sukuseura enemmän esille julkisessa mediassa.

Pirjo Immonen kerää Savon Siposilta tietoja. Vuoden 2017 teemana on edistää oikeiden esivanhempien löytäminen/yhdistäminen ja näin ollen sukupuun täydentäminen.

Mm. kotisivuilla pyydetään jäseniä, joilla on tullut muutoksia tai lisäyksiä omassa tai lähipiirissään, ilmoittamaan tiedot "Palaute"-lomakkeella. Myös osoitetietojen päivittäminen on tärkeää.

Uusien jäsenten hankintaan panostetaan.

Hallitus kokoontuu tarvittaessa, ainakin kerran vuodessa.

Sukuseuralla on myynnissä Pielisen Siposia sukukirjoja, pöytästandaareja, isännänviirejä, paitoja, lippiksiä, froteepyyhkeitä, mukeja, valokuvakirjoja ja suvun muistomitaleja.

Kotisivuja päivitetään ja niiden käyttöä pyritään aktivoimaan mm. lisäämällä tarinoita ja ajankohtaisia asioita.

Vuonna 2017 lähetetään Sukuviesti ja sukutiedotteita tarpeen mukaan, ainakin 1 kappale vuoden 2018 aikana. Jäsenmaksulomake lähetetään Sukuviestin tai tiedotteen mukana.

TALOUSARVIO 2017

TULOT

Jäsenmaksut	1400
Sukujuhla tulo	2700
Myyntituote tulo	1200
Arpajaiset	350

	5650

MENOT

Sukujuhla meno	3500
Sukututkimus	500
Postimaksut	350
Hallinto	500
Myyntituote hank.	800

	5650

TALOUSARVIO 2018

TULOT

Jäsenmaksut	1300
Tuotemyynti	1000
Soutu	700
-- -----	
	3000

MENOT

Sukututkimus	400
Tuotehankinta	800
Posti	500
Hallinto	600
Soutu	700

	3000

Siposten sukuseuran juhlavieraita yhteiskuvassa Herranniemessä 2015.
Musiiikkiteatteri esitys: "Kenpä tietäis sen" - Karaokeklubi, Juuka.

Tällaista oli tupakka-
mainonta, kun tupakkaa
alettiin mainonnan
keinoin tuoda
kaikkien saataville.
Siposten nimikin oli
"joutunut" mainonnan
alttarille.

... sanoi isäntä tietosanakirjasta

Siposen Matti oli tohtorilassa
tapetinpanossa ja ihmetteli
suurta kirjastoa. »Kun on postil-
lojakin ihan tusina!» — »Eivät
ne postilloja ole, seitti tohtori.
»Se on tietosanakirja. — »No,
mitäs sillä tehdään?» kysyi
Matti. — »Siinä selitetään mel-
kein kaikki maailman asiat,
kertoit tohtori. »Jos ei muista jot-
ain tai on epävarma jostain
asiasta, niin siitä löyää avun.
Sellainen kirja pitäisi Matillakin
olla!» — »Eipä tuosta vielä — an-
nan asian se tekee tämä Sai-
maakin! Jollen muista jostain tai
olen jostain epävarma, syytän
sen — ja heti juttu valkenee...»

Saimoo
Mieli,
makoisa,
antoisa.

Frøberg

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!

**Sukuseuran tuotteita:
Pikee -paidasta tulee uusi
malli myyntiin 2017.
Naisten paidoissa oma
leikkaus.**

**Miesten
värit: t-harmaa
ruskea**

**Naisten
värit: sininen
vihreä**

**Huom! Uusi tuote:
Froteepyyhe - eri värejä.
Koko 100 cm x 150 cm.
Saa myös omalla nimellä.
Ilmoita nimi 15.6.-17 mennessä.
kyosti.siponen55@gmail.com**

**Alla uudet T -paita mallit.
Orgaanista puuvillaa.**

**Miesten
värit: musta
violetti**

**Naisten
värit: turkoosi
violetti**

**Tässä uudet lippismallit.
(sukuvaakuna eteen)**

**Muut tuotteet: sukukirja "Pielisen Siposia", standaari,
isännänviiri, muistomitali ja valokuvakirja.
Kaikki tuotteet myynnissä sukutapaamisen yhteydessä
Nunnanlahdessa, Juuassa 8.7.2017**

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!